

פ ר ט י כ ל מ ט' 29/ב'

מיטיבת ועדת הפנים, שהתקיימה ביום ג', י' בתמוז
תשי"ג - 23.6.1953 - 0850-ב

י. יטעיהו	היו"ר נ. חת	<u>גור כחיים:</u>
א. א. כהן	ע. אסף	
א. א. כלפון	ד. בסטובני	
ג. פלס	ד. הכהן	
א. פרי	מ. חזני	
ט. פרלסטטיין	א. חביבי	

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות. מזמנים:

ג. טועדי בעור:

- סדר היום:
- 1) ש ל נ ו ת
  - 2) תשובת סגן שר הדתות
  - 3) בעיית המקומות הקדושים
  - 4) שירותים דתיים משלמיים
  - 5) הביקור בין הכיזואים
  - 6) הירחון 999

1. ש ל נ ו ת

היו"ר נ. חת: בקטר לכמה סאילות קבלתי תשובות משר הפנים בכתב, גם דברתי אתו בעל-פה, ולמעשה סוכם שבטבוע הבא יופיע בפני הועדה על-מנת לתת את כל ההסברים.

נתקבלו תשובות בענין גבעתיים ובענין מעברת פתח-תקוה. כן נתקבל סכתב בקטר לייצוג הטעברה שם. אינני יודע אם יש מקום לדון בענין זה. נסתפק בכך שאנו מקבלים את הדבר לתשומת לבנו. סכתב נוסף לתשומת לבנו - העתק סכתב ארגון רבני ופקידי הטועצות הדתיות לשר הדתות, בענין השהיית המסכורות שלהם.

2. תשובת סגן שר הדתות

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: חבר הכנסת ד. הכהן טוען שצריך לסנות את היחס לבעיית בתי-הקברות ולחשוב על הפרועה הפרוכה בתכנון. אינני מסכים אתו מבחינה עקרונית, אבל אתחיל בדוגמה קונקרטיה, כי הרי איננו חסרים קרקע במידה כזו שענין זה טפריע. המקרה הקונקרטי הוא: בני בתי הקברות בטיך-באדר בירוסלים, שנפתחו בימי המצור על העיר, כשהגיטה להר-הזיתים ולסנהדריה היתה בלתי אפסרית. חלק מבית קברות זה היה זמני בהחלט, והארונות הוטמו אחד על גבי הסני, מפני שלא היה מקום ואף לא פני לכך. את החלק הזה פיננו בהיתר מטעם רבנים. נסאך חלק של בית-הקברות שהיה קבוע מלכתחילה.

עם תחילת בנין הקריה באותו טטח באים ברדיטה לפנות בית-קברות זה, שיט בו מאות קברות, היות ורוצים להרחיב שם את גן-הקריה. ההורים התארגנו וכולם טוענים שאסור להזיז אותם, היות וזו לא היתה קבורה זמנית. פרובליטה זו עומדת עכסיו בפנינו, בתחילה מבחינה צבורית, ואולי אחר-כך גם באינסטנציה יותר גבוהה.

אינני רואה פגם שבגן-הקריה יהיה בפניה אחת שלו בית-קברות מסודר יפה; טה הפגם אם קרבנות מימי המצור יהיו קבורים באותו מקום? יש להתייחס בכל הכבוד לבתי-קברות ולא לסהר להזיז אותם. הם מקטרים את האדם למקום, ואל נזלזל בערך הרב הזה.

חבר הכנסת בסטובי שאל על מספר המסגדים. ישנם כ-80 מסגדים בשטירה שלנו, ואינם בשימוש, נוסף ל-68 מסגדים שהם בשימוש ומעיקים עלינו, כי השטירה עליהם הרבה יותר קשה.

ע. א.פ. : מה אחרית המספרים האלה? מה דין מסגד שנמצא בלב כפר שכולו הרוס?

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: במקומות מסויימים, לפי דרישת המקום, מסורים את המסגד לשימוש של גוף אחדאי, כגון הסוויאום בבאר-טבע או ישיבה בצפת, אין זה דבר שיכול לפגוע, ובכל מקום שמפטר למסוד זאת לגוף אחדאי - הדבר נעשה. יש מקומות שנמסרו לבתי-ספר, על-פי רוב לרשות המקומית, ויש מקומות שנשארו בלתי מתוקנים - כמו מסגדים חסרי גג - מחוסר תקציב מספיק. מכל אופן זו בעייה קשה למדי ועוד איננו מתכננים טוח תכנית מה לעשות במסגרים אלה.

חבר הכנסת יטעיהו שאל על ענין הבטחה מפני קבלת הכנסות צדדיות על-ידי רבנים. יש מקומות בהם לא הצלחנו להבטיח זאת, אבל הדבר אינו קל - בעיקר במקומות שאין בהם עדיין רשות מקומית. כשתהיה רשות מקומית ובעיית המטכורת תסודר, נעמוד על כך. יש מקרים בוודים ואנחנו נלחמים בתופעות אלו, אבל לא קל לפעמים לסגור מסורת של שבנים. אנחנו משתדלים לפעול בענין זה עד כדי עיכוב המטכורת או ניכוי ההכנסה הצדדית, במידה שידוע לנו על כך.

חבר הכנסת יטעיהו שאל גם בענין החזקת בתי-כנסת. בדרך כלל, במקומות שיש מועצות דתיות, הרי זה ענינן. המועצה הדתית מכניסה זאת בתקציב והרשות המקומית צריכה לאשר. בדרך כלל החזקת בתי-הכנסת במקומות כאלה מוטלת על האוכלוסיה, ואין לנו עדיין כספים לעשות זאת. עזרתנו מתבטאת במידת מה בבנין או באיור.

חבר הכנסת פרי שאל אם אי-אפשר להסדיר תעריף אחיד לקבורה. בעייה זו עומדת בפנינו. במקומות שהצלחנו להעביר את עניני הקבורה למועצות הדתיות, אנחנו דנים באפשרות זו. הדבר קשה מאד לפי שעה, היות והקבורה מתקיימת מבחינה תקציבית על-ידי כך שהעביר טרבה והדל מסעיט. קבענו במידת מה תעריף מינימום, אבל לא תעריף מקסימום, גם ההוצאות הממשיות אינן קבועות בכל מקום, ועל כן קשה לקבוע תעריף מקסימאלי. אם במקום מסויים זקוקים לסכומים גדולים ואדם מוכן לתת תרומה יותר גדולה - קשה להתנגד לכך. בכל אופן נקבע בזמן האחרון שהחברא-קדישא לא יעברו על סכומים מסויימים במקומות מסויימים. כל עוד תקציבנו אינו מרטה לנו להשתתף בזאת, הרי איננו מהווים גורם חזק כל כך.

פ. פרלסטין: שאלתי בקשר לדרישת העיריות להעביר אליהן חברא-קדישא.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: התעריף המינימאלי הוא 28 ל"י ובמקומות מסויימים מגיע ל-40 ל"י. אלה הם תשלומים להוצאות הקבורה. עיריות מסויימות רוצות להעביר אליהן את הדבר, אבל עמדת משרד הסתות היא שאם להעביר, צריך להעביר למועצה הדתית היות וקבורה כרוכה בסידורים דתיים. אבל במקומות רבים לא העיריה ולא המועצה הדתית אינן יכולות לקבל זאת, וענין רכישת הר הטובות בירושלים יוכיח. במקרה זה, לאחר שהיו בעבר 22 חברא-קדישא, התערב המשרד והצליח לארגן 5 ח"ק במועצה אחת, העביר את ההר על שמו באופן זמני - עד שענין הקבורה בירושלים יוסדר, את עניני הקבורה אפשר יהיה לסדר כסיהיו לנו בתקציב לפחות 1-1/2 מיליון ל"י למטרה זו. ההוצאות המרובות בהחזרת בתי-הקבורה מכוונות על-ידי בעלי אמצעים, בעיקר על-ידי מצבות, ובדבות אין ממסלה או עיריה יכולה לקבל - אלא מס. נוסף לכך הדבר מוחזק על-ידי רוח התנדבות, ואם ימסר לפקידות ולעובדים תבוטל הקדושה שבו והדבר יעלה הרבה יותר.

א. פרי: הייתי רוצה לשמוע משהו בענין הכנסיה הפראבוטלביית, אלהם ניתוק הקשרים הדיפלומטיים הספיע בענין זה.

היו"ר נ. חת: האם יש גם פקידות בלתי יהודית במשרד, ובאיזה תפקידים.

פ. פרלסטין: שאלתי מה בענין רכוש הכנסיות לגבי תשלום מסים, כמו מס-רכוש וכד'.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אין פה טאמינים פראבוטלביים רבים, אלא בזירים ובזירות אחדים ורכוש. הכנסיה קבלה בחזרה את הרכוש בתוקף חוק שקבלנו בכנסת הראשונה. היא קבלה אמנם לא את כל

הרכוש, וחלק נרשם לא על שם, יש פה מיטיה רוטית ובראשם עומד היום פוליקארט, שהוא ארכיטקט. אנחנו מקיימים עם המיטיה הפרובוסלאבית יחסים תקינים לטרות ניתוק היחסים הדיפלומטיים עם ברית המועצות, גם בימים בהם נותקו היחסים ביקר אותנו פוליקארט וסוחרנו על כך שאין זה נוגע לצד הפוליטי. הוא בא מפעם לפעם למטרדנו, אנחנו שולחים ברכות לרגל חגים ונפגשים תוך שמירה על קשרים חברתיים. יתר על כן: המיטיה הרוטית קבלה גם יפוי-כח מהכנסיה הרוטית - להיות נציגה. בקשר לרכוש הוסכם איתנו שאפשר יהיה לנצל בנין זה למטרדים מסלתיים, וקיימת רק בעיית תשלום. בכל העניינים הללו אנחנו נמצאים אתם ביחסים די תקינים.

לשאלת חבר הכנסת פרלמטיין בעניין המסים: לא אוכל לתת תשובה מפורטת. נתקלתי בבעייה בקשר לפניית הכנסיה היוונית-אורתודוקסית לשחרר אותה מתשלום מסים לגבי רכוש עצום שבמסותה. בדרך כלל כנסיות פטורות מתשלום מסים לגבי מקומות הפולחן עצמם, אבל השאלה מתעוררת ביחס לרכושן. זהו רכוש עצום ומינם פטורים מתשלום מסי עיריה. מסמי המטלה, הם סבורים שהם פטורים, בהסתמכם על בוררות סזמן הסנדט, שקבעה תשלום סכום מסויים קבוע שאין לו כל ערך מסמי בימינו. בינתיים נסטר חלק מהרכוש בחכירה לקרן-הקיימת לישראל ובתוך ההסכם אתה הוסדרה הבעייה.

לשאלתו של חבר הכנסת יטעיהו: כל דבר צריך לקחת בהסוגה למצב שהיה לפני כן בטוח זה. אם לפני קום המדינה היו בארץ כ-130 רבנים אשכנזים (כולל דיינים) ומהם היו בסך-הכל 20 מבני עדות המזרח, הרי עכשיו ישנם 196 - פרט לדיינים - ומהם 122 בני עדות המזרח. בין רבני עדות המזרח יש אחוז יותר גדול של אלה שאינם בעלי משכורת קבועה, כי הם נמצאים בעיקר במקומות ישוב חדשים. בזמן האחרון הכנסנו רבנים עולי מזרח למקומות ישוב ותיקים, כמו רמת-גן או נתניה, שלא היה בהם אף פעם רב ספרדי. לא אנחנו בחרנו ולא אנחנו מנינו, אלא הכשרנו את המקום לכך, והדבר הרבה יותר קשה מאשר להכניס אותם למקום ישוב חדש.

חבר הכנסת יטעיהו שאל גם על הפקידות, בדטה לי שהאחוז הגבוה ביותר - מבין כל הפקידות המסלתיים - של עולי עדות המזרח נמצא במשרד הדתות. אשר לשאלת חבר הכנסת חת, לגבי פקידות לא-יהודית במשרד הדתות: עד כמה שזכור לי, כל אלה שאנחנו מחזיקים בשטח, הם מוסלמים, במזכירות המרכזית המורכבת בסך-הכל מ-5-6 איש, שירת עד לפני חמשים מוסלמי אחד כמרכז בת-המספס המוסלמים, היתה התנגדות מצד קאדי אחד, בעיקר ביחס להרכב בית-המספס לערעורים, ולא נמצאה עוד עבודה מתאימה לפקיד זה. מסוים כך היה צריך לשפל בכל מיני עבודות אחרות, והיינו צריכים לבטל את התפקיד. הכנסנו הצעת-חוק על אישור הקאדים, היות וסכמנו שאחרי שהדבר יופעל, אפשר יהיה להפעיל את בית-המספס לערעורים, ואז נצטרך שוב לקחת אדם שירכז את הפעולה - ואנחנו מחפשים מוסלמי לתפקיד זה. הקוסי הוא במציאת אדם שידע את הספה העברית על בוריה. במחלקה הנוצרית אין לנו עכשיו עובדים נוצרים.

א. כלפון: קבלנו דין וחשבון כספי על הכנסות והוצאות של הוואקף. רצייתי לטאול אם משרד הדתות מסכים את הרכוש הזה.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: כל הרכוש הנטוש, לרבות הוואקף, שייך לפי ההסדר החוקי - בהתאם לפירוט שניתן על-ידי היועץ המשפטי - לאפוטרופוס. בענייני הוואקף נבחרה ועדת-הקדשות מיוחדת, מנציגיל משרד הדתות ומשרד האוצר, והיא צריכה לכוון את ההכנסות לאותם סעיפי הוצאות. יש הסכם בין שר הדתות והאפוטרופוס - הסכם שאוסר על ידי המטלה - לפיו טחלק רכוש הוואקף לשני חלקים. הרכוש החילוני נמצא תחת אדמיניסטרציה ישירה של האפוטרופוס, והרכוש הדתי - זאת מוסרת אובייקטים לפולחן דתי ונספחים בלתי נפרדים מהם - נמטר- למשרד הדתות כסוכן של האפוטרופוס, לניהול האדמיניסטרציה.

א. כלפון: השאלה היא, אם מדי שנה בטובה עושים רביזיה כדי להעלות את רמת השכירות ולהסוותה לגובה הבורטאלי. אילו היתה הכנסה גדולה יותר, לא היה האוצר צריך להוציא כסף זה מקופתו.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: התשובה לשאלה זו נמצאת בדין-וחשבון בכתב שמסרנו לחברי הועדה. אנחנו עושים כמידת האפשר להגדיל את ההכנסות, אבל עיקרן הוא בידי האפוטרופוס ולא בידי משרד הדתות.

היו"ר נ. חת: בטעם הויכוח התעוררו שתי שאלות טעשיות: א) הצעת חבר הכנסת בסטוני לסנות ועדת-סטנה לטירות דתיים מוטלטיים; ב) הובעה מטאלה, שהצעת החוק למועצות הדתיות, לפני שתוגס למטטלה בצורה זו או אחרת, תובא לדיון וחוות-דעת בוועדה. אינני בטוח שאנחנו צריכים להסיק מסקנות כתוצאה מהדיון. אנחנו יכולים רק לסכם, שטענו סקירה טעשינת טאד ומטאלפת מסגן טר הדתות, ויש להודות לו על כמות החומר והצורה הבהירה של הגשתו. אנחנו יכולים להביע תודה לסגן הטר על הסקירה המאלפת הזו.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אני מצטער טאד שלא אוכל להגיש כרגע את הצעת החוק בענין המועצות הדתיות, כי אני מופיע פה בשם המטטלה ובגלל חילוקי דעות במטטלה הדבר טרם טוכט, בטלב יותר מאוחר, לאחר שהמטטלה תכנס לדיון, אנלי אוכל להביא זאת, אבל לא בטלב זה.

היו"ר נ. חת: היו כמה תקדימים, שהוצע לוועדת הפנים לעיין בהצעת חוק לפני שהובא למטטלה. אני לא הייתי מביע מטאלה כזו, כי מספיק, לדעתי, שההצעה תובא לוועדה לאחר קריאה ראטונה בטליאת הכנסת.

י. ישעיהו: אני חשבת טפפכת הענין בזה, כי עובדו כבר טלס הצעות חוק, ובמטטלה הענין אינו זז. חטבתי טאם תהיה שיחה בוועדה, נוכל להבהיר כמה דעות ולק. את ההסקפות באופן שהענין יזורז.

ט. פרלסטיין: אני מתנגד להצעת חבר הכנסת ישעיהו, כי זה בניגוד למקובל. אף פעם אין המטטלה מעבירה לוועדה טיוטה של הצעת חוק כדי שבחורה דעה לפני הגשת החוק לקריאה ראטונה. במקרים טיוחדים עוטה זאת המטטלה מצידה, אבל הדבר אינו יכול להיעשות כמטאלה של הועדה, אפשר להציע לטר הדתות לפרסם את הצעת החוק בחוברת לבנה.

היו"ר נ. חת: הועדה יכולה להביע את מטאלתה, שיוחס הדיון במטטלה והגשת החוק. כלומר, כסיכום הדיון נביע את מטאלתנו שהכנת הצעת-החוק והגשתו תוחט.

י. ישעיהו: אני מוכן להצטרף להצעת חבר הכנסת פרלסטיין, שההצעה תפורטט בחוברת לבנה.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: שמעתי את כל ההצעות הללו, אטקול אותן ולכן אני מבקט לא לקבל החלטה על פרטום החומר. אם אוכל - אפרסם ברצון.

היו"ר נ. חת: סגן טר הדתות יביא בחשבון את ההצעות, לעצם הענין, הועדה מפנה את תטומת ליבה של המטטלה, שטן הראוי להגיש את הצעת החוק בנוגע למועצות דתיות והגשתו בצורה מתאימה לכנסת.

3) בעיית המקומות הקדושים

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אני שואל את חברי הועדה, אם יש להם ענין בבעייה של המקומות הקדושים. הצעת חוק בענין זה אני יכול להביא לכם עוד לפני הגשתה למטטלה.

היו"ר נ. חת: אם חברי הועדה מסכימים להצעת סגן טר הדתות - אעמיד מעיף זה בסדר היום של הועדה.

הנחלט: להעמיד בסדר היום של הועדה את הסעיף: בעיית המקומות הקדושים. סגן טר הדתות ימציא לחברי הועדה את הצעת החוק בדיון.

(4) שירותים דתיים: מושלמים

היו"ר נ. חת: חבר הכנסת בסטוני הציג להקים ועדת-מסנה מיוחדת לעניני שירותים דתיים מושלמים.

ר. בסטוני: אני מסכים טוענת המסנה הקיימת, לעניני מיעוטים, תרון ותחקור בטאלה זו.

א. פרי: חבר הכנסת בסטוני יהיה עכשיו חבר הועדה הזו, במקום חבר הכנסת ארם.

הוחלט: א) מליאת ועדת הפנים תמסור לוועדת-המסנה לעניני מיעוטים את הדיון בטאלה הנדונה.
ב) חבר הכנסת בסטוני יהיה חבר ועדת-המסנה, במקום חבר הכנסת ארם.

(5) הביקור בין הבידואים

היו"ר נ. חת: ביום ה' האחרון התקיימה הנסיעה לנגב. אינני סתורן למסור לכם דין-וחשבון כי הפרטיכלים טרם פוענחו וגם התזכירים לא תורגמו. חברי הועדה בקשו שנערוך סחר בבוקר פגישה עם העתונאים של הכנסת.

א. כלפון: אני מתנגד לבקשה הזו.

ד. הכהן: מתי היה הסדר כזה?

היו"ר נ. חת: בישיבת מליאת הועדה, בערך לפני חדשיים.

פ. פרלסטין: אם ועדת מסנה יוצאת לסיוור, הרי לפני שיש למליאת הועדה אפשרות לדון בפרוטרוט אין מקום למסור לחברי ועדת-המסנה רשות להופיע בפני עתונאים. מסום כך אני גם חושב שלא נוכל לקבל דין-וחשבון מקוצר מהיושב-ראש. אינני מתנגד שאחרי שנשמע את הדין-וחשבון ונחזרה את דעתנו, אנלי בדון אם יש מקום למסיבת עתונאים, או לא.

היו"ר נ. חת: התעוררה בוועדה הטאלה בקטר עם מצבם של הבידואים לרגל הבצורת והתלוננו בטאלת המזון והחינוך שלהם. שר הפנים שהיה באותו זמן, אמר שהוא מטפל בדבר ומציע שנסע בעצמנו. הוחלט שמספר חברי הועדה יסעו בעצמם למקומות. הסיוור יצא עכשיו לפועל ויצאו חמשה-ששה חברים. כולם, ללא יוצא מן הכלל, התרסמו, לא כצעתם - ובכלל זה חבר הכנסת ארם. שמענו שקירות באי-כח אגף המזון, מסרד החקלאות, ומסרד החינוך. שמענו הרצאה מאד מאלפת מראש מטה פיקוד הדרום, על בעיות הבטחון. שמענו על כל בעיות הבידואים מהמושל הצבאי. נפגסנו עם 15 טייכים ושמענו מהם מה הם רוצים.

בסיכום התעוררה טאלה: מה אפשר לפרסם ומה אי-אפשר לפרסם. הוחלט שאני אמסור באופן לגמרי קצר את העובדות, כדי שלא תהיה מסירת אינפורמציה חד צדדית לעתונות.

א. כלפון: אני מטיל בכלל ספק אם מתפקידנו למסור קוטוביקאט לעתונות. מפילו אילו היה ברור שיש לנו זכות, גם אז אני אומר, טאלה הביקור הזה אין סתור למסור לעתונאים. מסקנות לא הסקנו. נמסר לנו חומר מטני הצדדים וכל העניין הוא עדיין בבחינת בוטר מכדי שנוכל למסור קוטוביקאט לעתונות. על כן אני מתנגד בכל תוקף לקיום מסיבת העתונאים.

ד. הכהן: אם עתונאים רוצים לדעת מה המצב - יסעו ויחקרו. כטיסבו עם העתונאים, כל הבניין היפה שתאר היושב-ראש - על הסכמת החברים - יתפורר, וביחוד לפני שהועדה כולה סיכמה את הדבר. זה גם תקדים שלא נוכל לעמוד בו, ואני מתנגד לו בכל תוקף.

ג. מסמכים:

אבי חושב שהסיוור בנגב ריכז בידי ועדת המסנה חומר חשוב לסדל וגם מעביין, והוא מעון לימוד ובדיקה מסויימת. הייתי רוצה לשאול אם לא כדאי שועדת המסנה תלמד את החומר ותרכז אותו, ותמסור מאחר-כך דין-וחשבון למליאת הועדה, ואחר כך - אם תתעורר בעיית מסירת קוטוביקאט לעתונות, - דבר זה יהיה מוסכם בוועדה כולה ואחרי המסנה כללית.

היו"ר ג. חת:

כמוגן שהבעייה תובא לדיון במליאת הועדה, אלא ספרתי זאת כדי שלא יהיו כל מיני הודעות לעתונים.

י. ישעיהו:

יש זכות לוועדה - מה שגם עתה - לפרסם בעתונות כי ביקרה ועדת-מסנה במקום זה וזה. לעומת זאת אין הצדקה למסיבת עיתונאים לפני קיום דיון במליאת הועדה.

א. כהן:

למפרע היתה זו אולי טגיאה להחליט על מסיבת עיתונאים, אם כי הכוונה היתה טובה. לאחר שהזמנו - אפשר לבטל את ההזמנה.

היו"ר ג. חת:

אבי מקבל כל מה שנאמר פה, שהדבר יכול לסבך אותנו, ואודיע לעתונאים שסכיון שהועדה כולה טרם סכמה מסקנותיה, אנו נאלצים לדחות את מסיבת העיתונאים. אני מבין ששאלת כל החברים, שהמסיבה של טור תבוטל, אבל נביע ששאלה שחברי הועדה יימנעו מפרסום קוטוביקאטים פרטיים.

הוחלט:

- (א) לדחות את מסיבת העיתונאים שנועדה ליום 24.6.53, מאחר שמליאת הועדה טרם דנה בנושא.
- (ב) חברי הועדה מתבקשים לא לפרסם קוטוביקאטים פרטיים בקשר לסיוור שהתקיים.

6) ה י ר ח ו ר ן 9 9 9

היו"ר ג. חת:

בישיבה האחרונה הודיע טר המסורה: (א) שתקציב העתון הזה איננו של הממשלה; (ב) כי מסנים את הכותרת שלו, ובמקום "עתון מסורת ישראל" יהיה כתוב "עתון שוטרי ישראל"; (ג) ביות לתוכן העתון, הוא הודיע שמתתפיים באופן קבוע באי-כח משרד החינוך וטורד הפזים.

בעקבות דיון זה התעוררה שאלה, אם יש מקום שועדת הפנים תחווה דעה כי בכלל אין הממשלה צריכה להוציא עתוניה כאלה. באופן מעשי, טובים לקבל את ההסברים של טר המסורה.

ט. פרלמטיין:

כל העניין אפוף קצת במסתורין. אינני יודע מי מוציא את העתון. לא ברור לגמרי הקשר בין העתון ובין מסורת ישראל. אני מניח שעתון זה אינו עולה בכסף למשרד המסורה מסוים שמספר המודעות גדול מאד, ובאופן מפתיע, כי אני יודע באיזה קושי נתקלים בענין קבלת מודעות. אילו היה מופיע העתון באמצעות מו"ל פרטי, אין למה להתנגד, וכן גם אם המסורה טוענת שהיא צריכה להוציא ביולטיין.

אני מציע לקבל החלטה, שועדת הפנים תחווה דעה כי על כל משרדי הממשלה להימנע מעריכת והוצאת עתונים בצורת שבועונים או ירחונים, כדי לקטף בכספים ובכוח אדם,

א. כהן:

העובדה ששני נציגי ממשלה משתתפים בעתון זה, מוסיפה רשמיות לעתון. האפשרויות, על יסוד תקדים זה, הן בלתי סוגבלות. אינני טולל את העתון הזה, כי הנוער הקורא אותו, קוראו במקום בלטים גדועים פי כמה. אני מציע לנתק את הקשר עם המסורה, ולקטור זאת בחברה פרטית. אני בעד החלטה כוללת, אמנם לא בגד העתון הזה, אלא בכלל בגד הוצאת עתונים המיועדים לצבור, בצורה חצי-רשמית, אני מציע לטולל את הדבר הזה בצורה כללית יותר, ואני חוזר על הצעת לטר המסורה: שהמשרדים

יעשו זאת בצורה של ביתוק גטור מתפקידם.

היו"ר נ. חת:

מדברי שר המשטרה היתה ביכרת הרגשת פגיעה, שהנה בעצמה בקרב הסוטרים פעולה ויזמה תרבותית והדבר מעורר התנגדות. ההחלטה שלנו צריכה להיות כזו, שתתן לו בכל זאת איזו שהיא טסטפקציה, כי היתה לי הרגשה שיש פה איזה עלבון אישי. אנו יכולים לכתוב שטמענו הודעה כי העתון לא מופיע יותר כעתון המשטרה, ולא בתקציב ממשלתי. אבל משרתי שנתגלגלה הזכות לוועדה, בקשר עם הדיון הזה, להביע דעה כללית - שאין הממשלה צריכה בדרך כלל לעשות דברים כאלה בצורה כזו.

ע. אספ:

מטילה במטל דימוקרטי מוכרחה למצוא דרכים טובות ולהסתמס בצבורות הטברה טובים, ועל זה, כטרוכני, לא יכולים להיות חילוקי דעות. יכול להיות שיש דרכים אחרות להוצאת עתון מתאים לעולה, שיחנך אותו לאזרחות ולהכרת הארץ, אבל זה יכול להיות פרט יזמה של גופים צבוריים וגם פרטיים. אבל האם תמיד יהיה זה יותר טוב ורצוי, משליעשה על-ידי הממשלה? אני חושב שלא.

התעוררה פה שאלה צדדית - איזה חשט של התחרות בקבלת מודעות, או ששהו בדומה לזה. אפשר לטקול אם הממשלה צריכה להסתמס במקורות הכנסה שיכולים להתפרט בצורה לא נכונה - כשהיא מוציאה עתון כזה - שיש בהם מסוך חשט של לחץ סטויים על גופים שהם תלויים בממשלה, אבל אין זה שייך לבטח שאנחנו דנים בה כרגע.

א. פרלסטין:

האם אתה באמת חושב שבזמן שאנחנו צריכים לקטץ, בטה זו היא מחוייבת המציאות?

היו"ר נ. חת:

השאלה היא: האם בקשר לעתון זה נרחיב את הדיון ונביע גם דעה כללית - כפי שמציע חבר הכנסת א.כהן. הבעיה היא, אם יש מקום לעתונות סטוג זה טעם הממשלה, ואפשרות של שרים ואפילו לממשלה כולה להוציא עתונים סטוג זה. אני רוצה להיות זהיר סוד בענין זה. אני חושב שמחובתה של הועדה להעיר מדבר זה איננו רצוי, וזה טה שהצעת. אני רואה את דיוננו כבירור ידידותי: איך אנחנו רואים את האפשרות של הופעת עתונות ממשלתית.

ע. אספ:

אילו עמדנו בפני בעייה של הוצאת עתונות סטוג זה על-ידי הממשלה - הייתי מבין חוות-דעת כללית, אבל מטובה לחוות דעה "על ביצה שלא נולדה". אבל אם אנחנו מדברים באופן תיאורטי, ונבוא למסקנה שצריך לסכם אם יש מקום לעתונות ממשלתית, אני חושב שהמטובה היא חיובית. איננו רואה טעם בקבלת סיכום כללי בענין בלתי אקטואלי שאיננו עומד לדיון, ואני מציע איפוא, לחוות דעה בענין הקונקרטי של העתון 999, שלאחר ההסברות שקבלנו ושינוי השם, אנו יכולים לסכם שרואים אותו כבטה פרטית של סוטרי ישראל.

א. פרלסטין:

מה זה "סוטרי ישראל", האם זה ארגון?

ע. אספ:

זו קבוצת סוטרים. פה, על כל פנים פחות מכל טח אחר, איננו יכולים לבוא בטענות מבחינת מיצוי הדיון לגבי טעות פנויות. אני חושב שזה עתון חיובי, ולא יהיה זה בלתי הגיוני אם נגיד שבמערכת עתון כזה אין מקום לנציגי משרדים ממשלתיים. אבל כשהעתון מקבל זאת ברצון, אני חושב שאין להתנגד לכך.

א. ישעיהו:

הכנסת מסרה לנו לדיון את ענין 999 ואגב כך התעוררה השאלה הכללית, אבל אני מציע לא לכרוך את שני הדברים. אני בעד זה שהממשלה תוציא עתונים, ואני חושב שהעתונים הטובים והבלתי תלויים ביותר יהיה של הממשלה. זה כמעט עתון מקצועי, ואם זה עתון של סוטרי ישראל, בודאי שאין בו דופי. אני מציע להחליט שאיננו רואים דופי בעתון 999 ואנחנו רוצים לפנינו את הודעת שר המשטרה באותן שלט הנקודות שציין היוטב-ראט.

א. כהן:

אני מציע להחליט: א) הועדה ממליצה על טינויים מרחיקי לכת בבסיסו, באפיו ובמסגרת האדמיניסטרטיבית של עתון זה, בכיון של ביתוק גטור שלו מכל זיקה למשטרה, למשרדי ממשלה אחרים או לשוטרים בתפקידם כשוטרים. ב) הועדה רואה תקדים בלתי רצוי

במולו"ת מטוג זה ביזמת המטסלה או משרדליה הטובים, באשר זה פותח פתח להוצאת עתונות סכונות לצבור הרחב על ידי כל משרד מטסלה, או על ידי כל אגף במשרד מטסלתי. פרסומים של המטסלה, בדין שיהיו בעלי אופי ספציפי, אינפורמטיבי, סכונות לחוגים סיוחדים בצבור. מן הרצוי שמשרד המטסלה יטבעו הוצאת סכונות או ירחובים לצבור הרחב, באופן יסיר או בחטותם.

ט. פרלסטיון:
אני מציע את ההחלטה הבאה: עקב הדיון על העתון 999 טביעה ועדת הפנים את דעתה, כי מן הרצוי שמשרד המטסלה יטבעו מכל הוצאת עתונות בצורת סכונות או ירחובים, באופן יסיר או בחטותם.

א. כלפון:
אני מצטרף לטיכום היושב-ראש, שהעתון הזה יכול בעל תפקיד חיובי, כמכסיר להגמלת הספה העברית ל-50% שוטרים שאינם יודעים את הספה.

מ. חזני:
אני מציע: ועדת הפנים סבורה שייתכן ויש צורך לדון באופן כללי על פרסומים של משרד מטסלה טובים המוצאים גם למכירה בצבור. ברם, בתנאים הקיימים - ומה גם שמשרד שאין משרד המטסלה נושא בתקציב עתון 999 ואינו נותן לו את שמו - אין ועדת הפנים רואה דופי בהוצאת העתון 999 על ידי שוטרי ישראל.

היו"ר ב. חת:
הצעות אלו נותנות גושפנקא חיובית לדבר הזה. חברת הכנסת רזיאל-נאור הציעה את ההצעה לאור קיומיהם, ואני רוצה לקבוע עובדה שהועדה שמעה שאוצר הסדינה אינו מסתתף ואף פעם לא הסתתף בהוצאת עתון זה.

טבית, מבלי לפגוע בעצם הכוונה הטובה, אני רוצה לקבוע שהכוונה בלי כל ספק היתה טובה; שר המטסלה רצה בצורה זו או אחרת להרביץ תורה. אין אנו רוצים להגיד באיזה אופן שהוא שהכוונה לא היתה טובה, ואני רוצה להקדיש כמה מלים לכך בטיכום.

בעצם, השם "שוטרי ישראל" אולי עוד יותר גרוע מאשר "מטסרת ישראל", ודבר זה איננו פותר את הבעייה. זוהי רק איזו שהיא התחמקות ללא כתובת.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה לא להביע דעה כללית לגבי פרסומים
מטוג זה של המטסלה ומשרדליה
מיעוט -
רוב א בעד ההצעה לחוות דעה כללית בבעייה הנ"ל
הוחלט לחוות דעה כללית על הוצאת עתונות ע"י
המטסלה ומשרדליה.

ט. פרלסטיון:
אני מצטרף להצעת חבר הכנסת א. כהן.

ג. פלש:
אני מציע שביטיבה הקרובה תהיה אפשרות לסכם ולהצביע.

היו"ר ב. חת:
את הויכוח סכמנו, וגם קבלתנו הצעות, וביטיבה הבאה נצביע.

ע. אסא:
קבלנו שתי החלטות סוכמות, והחלטנו להביע דעה כללית ולא רק על עין הירחון 999. מה נצביע על הירחון 999 - זאת בעטה ביטיבה הבאה.

הישיבה נבעלה בסעה